

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/149/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6621010585
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6621010585.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka LL.M., a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného U. L., pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 14. februára 2023, o odvolaní obžalovaného U. L. proti rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/140/2021 zo dňa 18.10.2022, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/140/2021 zo dňa 18.10.2022 vo výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

o d s u d z u j e

obžalovaného U. L., nar. XX.XX.XXXX v H. X., trvale bytom H. X., Q. XX,

podľa § 231 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2020 za použitia § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 5 (piatich) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona za použitia § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci, a to
- 1 ks sprayová farba zn. Maxi Color RAL 500 2 Ultramarin Blau - modrá farba,
- 1 ks tekutá sivá farba zn. Alkyton Duplicolor a
- 1 ks tekutá sivá farba zn. Praktik - základná syntetická farba.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušuje výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 4T/33/2021 zo dňa 14.4.2020 právoplatného dňa 14.4.2022, ktorým bol obžalovanému podľa § 231 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2020 uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace s podmiennečným odkladom jeho výkonu a uložením skúšobnej doby v trvaní 12 (dvanásť), ďalej mu bol podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložený trest prepadnutia veci, a to; 1 ks sprayová farba zn. Maxi Color RAL 500 2 Ultramarin Blau - modrá farba; 1 ks tekutá sivá farba zn. Alkyton Duplicolor a 1 ks tekutá sivá farba zn. Praktik - základná syntetická farba, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú týmto rozhodnutím nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/140/2021 zo dňa 18.10.2022 bol obžalovaný U. L., uznaný vinným z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 16.05.2021 v čase o 14.00 hod. v D. na U. ulici viedol po miestnej komunikácii osobné motorové vozidlo zn. Chevrolet Spark, EČV: RS-XXX DJ, pričom s týmto úmyselne prešiel do protismernej časti vozovky, kde narazil do protiidúceho vozidla zn. Škoda Fabia, EČV: PT-XXX AF, pričom uvedeným konaním spôsobil užívateľovi vozidla zn. Škoda Fabia, P. H. jeho poškodenie v časti blatníka, prevodovky, nárazníka, chladiča, krytu motora, svetiel, prednej kapoty, podbehu, mriežok nárazníka a kapoty v celkovej výške 400,00 EUR.

Za to okresný súd obžalovaného U. L. odsúdil podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu výkon trestu podmienenčne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému P. H., škodu vo výške 400,00 EUR.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré dodatočne písomne zdôvodnil dňa 9.12.2023. V dôvodoch odvolania poukázal, že od začiatku trestného konania vedeného proti jeho osobe je porušovaná zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci. Už vo výsluchu pred vyšetrovateľom nie sú uvedené všetky jeho vyjadrenia, ktoré uvádzal, predovšetkým, že bol napadnutý, zbitý, bolo mu ublížené na zdraví a zničený, rozbitý mobilný telefón. Orgány činné v trestnom konaní sa od počiatku vyšetrovania zaoberali len poškodením vozidla. Nikoho nezaujímal jeho zdravotný stav a ublíženie na zdraví, ktoré mu bolo v tejto veci spôsobené, nikto nemal záujem riadne vyšetriť a ozrejmiť skutočnosť jeho napadnutia a poškodenia jeho osoby. Z jeho strany nikdy nebol úmysel naraziť do niekoho, resp. sa zraziť s iným vozidlom. Svojim konaním len chcel zabrániť páchatelom, ktorí ho fyzicky napadli a zbili, aby z miesta činu odišli. Po bitke, ktorú dostal od dvoch páchatel' bol tak rozrušený a zmätený, že nerozmýšľal nad podaním trestného oznámenia za ublíženie na zdraví, ale sám im chcel zabrániť v úteku, kým nepríde polícia a neprešetří okolnosti a dôvody bitky, ktorú utŕžil. Chcel vytvoriť len prekážku, aby vozidlo neuniklo, nikdy nemal v úmysle do vozidla naraziť. Ďalej uviedol, že po predmetnej zrážke, vodič motorového vozidla Škoda Fábria spolu s tromi spolujazdcami z miesta nehody ušli a motorové vozidlo nechali na mieste činu. O pár minút po tomto incidente dorazili príslušníci polície a záchranka, ktorá ho ihneď brala do nemocnice na ošetrenie. Podľa dopravnej polície nešlo o žiadnu dopravnú nehodu a z toho dôvodu nebol spísaný žiadny záznam, ani fotografie. Nikto od neho nežiadal ani vodičské oprávnenie, ani podrobenie sa dychovej skúške. Poukázal, že na hlavnom pojednávaní bol doložený len kamerový záznam ako chcel zabrániť úniku páchatel'ov, ktorí ho napadli, avšak kamerové záznamy na ktorých bol napadnutý pred OD PRIOR a taktiež na ul. U., doložené neboli žiadne. Taktiež poukázal, že na hlavnom pojednávaní nebol vypočutý žiadny svedok, t. j. P. O. a P. D., ani poškodený P. H.. Do dnešného dňa nemá vedomosť o tom, na základe čoho, na základe akého odborného posudku, resp. iného relevantného odborného ohodnotenia škody, mu súd uložil povinnosť nahradiť škodu vo výške 400 eur. Záverom uviedol, že na hlavnom pojednávaní mu bolo bránené v obhajovaní sa. Jednoznačne bolo porušené jeho právo na obhajobu. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v časti výroku o vine a výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol sám vo veci v zmysle § 285 písm. b) Trestného poriadku a spod obžaloby ho v plnom rozsahu oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že skutok je trestným činom.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol zamietnuť odvolanie proti výroku o vine, pretože súdom prvého stupňa boli preukázané všetky okolnosti tohto prípadu.

V danom prípade zo strany obžalovaného sa nejednalo o okolnosť vylučujúcu trestnú zodpovednosť obžalovaného. Pokiaľ ide o uložený trest, vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota, ktorý bol na verejnom zasadnutí oboznámený, navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a obžalovanému uložil súhrnný trest a súčasne vyslovil nesúhlas s tým, aby bolo upustené od uloženia súhrnného trestu.

Obžalovaný U. L. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázal, že on bol dobitý a okradnutý, bola tam aj polícia, nič sa voči páchatelom neriešilo a on je trestne stíhaný, pričom ani nespôsobil takú škodu, ako sa uvádza. Navrhol, aby ho odvolací súd oslobodil spod obžaloby.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného čiastočne dôvodné, avšak z iných dôvodov, ako na ktoré poukázal obžalovaný.

Odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok tak, ako bol písomne vyhotovený, spĺňa kritéria obsiahnuté v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. Z jeho dôvodov je zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. Z jeho obsahu je tiež zrejmé, ako sa vysporiadal s konkrétnou obhajobou obžalovaného U. L. a akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval preukázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení Trestného zákona. Závery súdu prvého stupňa, ktoré v smere skutkových zistení z týchto dôkazov vyvodil, považuje odvolací súd za logické a zodpovedajúce vykonaným dôkazom. Na rozdiel od obhajoby obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval v prerokúvanej veci tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na svoje rozhodnutie. Taktiež zistil, že všetky dôkazy v prerokúvanej veci o ktoré súd oprel svoje rozhodnutie o vine boli získané zákonným spôsobom a súd prvého stupňa ich hodnotil jednotlivo aj v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por., ak súd prvého stupňa postupoval podľa cit. ustanovenia, tak odvolací súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa. Obžalovaný namieta hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplývať z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní, a to že on bol napadnutý. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom právnych predpisov.

Odvolací súd, s ohľadom na skutkové zistenia obsiahnuté vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa, ako sú popísané, vrátane príslušného odôvodnenia napadaného rozsudku a k nemu nadväzujúceho obsahu spisového materiálu zistil, že obecné kritéria vymedzujúce zavinenie obžalovaného boli naplnené, pričom súd prvého stupňa sa s nimi vyrovnal a odvolací súd ich akceptuje.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia, odvolací súd pripomína, že obžalovaný U. L. síce nepopiera spáchanie skutku vymedzeného v napadnutom rozsudku, avšak namieta zavinenie, keď uvádza, že chcel osobám, ktoré sa nachádzali vo vozidle Škoda Fabia, zamedziť úteku, kým nepríde polícia a neprešetří okolnosti a dôvody bitky, ktorú od nich utŕžil.

Zo spáchanej trestnej činnosti je obžalovaný jednoznačne usvedčovaný výpoveďou svedka P. O. a z kamerového záznamu z miesta činu. Svedok P. O. okrem iného uviedol, že v mesiaci máj roku 2021, bol v meste spoločne s P. D., jeho priateľkou a s jednou ženou z T.. P. D. volal v ten deň U. L., ktorý mu povedal, že si príde pre telefón, ktorý mal D. u seba, jednalo sa o telefón U. L. a že má prísť pred Prior na zadné parkovisko a tam si to vyriešia. D. sa bál ísť sám tak ich požiadal aby išli spoločne s ním. Po príchode na miesto videli ako L. prichádza na parkovisko, P. D. mu šiel naproti, vrátil mu uvedený telefón, ktorý ale už bol poškodený resp. zlomený a začali sa medzi sebou naťahovať. Na to tam dobehol a asi raz ho kopol. L. odskočil ďalej a začal vykrikovať a vyhrážať sa. Následne všetci sadli do auta a šli smerom na A. ulicu. Vybočoval z križovatky pri čínskej reštaurácii, kde uvidel auto, ktoré ide do protismeru, tak zastal a zrazu nastal náraz do jeho auta. Na to z auta vyskočili tí, čo do neho narazili a bol to U. L. s kamarátmi a následne začala bitka. Q. svedka je potvrdzovaná kamerovým záznamom, z ktorého sú zistiteľné skutkové okolnosti a zrejme, že obžalovaný úmyselne narazil svojim motorovým vozidlom do vozidla, ktoré viedol svedok P. O.. Odvolací súd v danom prípade nevzhladol žiadnu okolnosť vylučujúcu protiprávnosť konania obžalovaného, pretože obžalovanému v tom čase zo strany iných osôb nehrozilo žiadne nebezpečenstvo, za situácie, keď sa s ním v jeho motorovom vozidle viedli jeho kamaráti. Obžalovaný v danom prípade konal v jednoznačnom úmysle zastaviť motorové vozidlo Škoda Fabia, ktoré viedol P. O., a to prostredníctvom svojho motorového vozidla, keď narazil do už stojaceho vozidla.

Pokiaľ obžalovaný namieta výšku škody na motorovom vozidle Škoda Fabia, tak táto bola stanovená odborným vyjadrením (č. l. 73) vo výške 400 eur. Skutočnosť, že motorové vozidlo Škoda Fabia bolo poškodené taktiež vyplýva z výpovede majiteľa vozidla poškodeného P. H. ako aj z fotodokumentácie.

Žalovaného prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí, kto zničí, poškodí alebo urobí neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu. Objektom trestného činu je vlastnícke právo (neporušenosť a použiteľnosť veci) . Predmetom útoku je preto cudzia vec. Konanie spočíva v tom, že páchatel vec zničí, poškodí alebo urobí neupotrebitelnou. Hodnota poškodenej veci nie je rozhodujúca, rozhodujúcou skutočnosťou je výška spôsobenej škody na veci, a to minimálne malá škoda. Malou škodou sa rozumie najmenej 266 eur. Z hľadiska zavinenia ide o úmyselný trestný čin.

Vykonaným dokazovaním na súde prvého stupňa bolo bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázané, že skutok sa stal, tak ako je to uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku a že ho spáchal obžalovaný, preto sa odvolací súd nestotožnil obhajobou obžalovaného ku skutkovým a právnym okolnostiam, ktorú považuje za účelovú so snahou zbaviť sa trestnej zodpovednosti.

Okresný súd taktiež po právnej stránke správne kvalifikoval konanie obžalovaného ako poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, pretože poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu.

Pokiaľ obžalovaný namietal, že súd na hlavnom pojednávaní nevypočul žiadneho svedka, tak táto jeho námietka je neopodstatnená, pretože výpovede svedkov boli prečítané aj na základe jeho súhlasu podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku a obžalovaný na hlavnom pojednávaní nenavrhol vykonať iné dôkazy.

Odvolací súd nezistil žiadne také skutočnosti, z ktorých by vyplývalo, žeby jednak v prípravnom konaní a jednak v konaní pred súdom boli porušené jeho práva na obhajobu a spravodlivý proces.

Krajský súd v tejto časti považuje napadnuté rozhodnutie okresného súdu, ale aj jeho postup, ktorý verdiktu predchádzal, za zákonný, nevykazujúc znaky svojvoľe.

Odvolací súd následne preskúmaval výrok o treste a zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu nepostupoval podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, preto celý výrok o treste v celom rozsahu zrušil a rozhodol o treste sám.

Pokiaľ ide ukládanie trestu, odvolací súd v súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu prihliadol na všetky významné skutočnosti, ktoré sú potrebné pre správnu individualizáciu trestu, pričom vychádzal z účelu trestu. Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom

tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. K osobe obžalovaného bolo zistené, že bol rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 4T/33/2021 zo dňa 14.4.2020 právoplatného dňa 14.4.2022, uznaný vinným z prečinu podielníctva podľa § 231 ods. 1 Trestného zákona vtedy účinného a bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu a uložením skúšobnej doby v trvaní 12 mesiacov, ďalej mu bol podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložený trest prepadnutia vecí, a to; 1 ks sprayová farba zn. Maxi Color RAL 500 2 Ultramarin Blau - modrá farba; 1 ks tekutá sivá farba zn. Alkyton Duplicolor a 1 ks tekutá sivá farba zn. Praktik. Odvolací súd, tak ako aj súd prvého stupňa vzal u osoby obžalovaného do úvahy existenciu poľahčujúcej okolnosti § 36 písm. j) Tr. zák., pretože pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Na druhej strane obžalovanému priťažovalo podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, že mu bol ukladaný trest za viac trestných činov. Odvolací súd obžalovanému ukladal súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., a to podľa zásad na uloženie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. V prípade obžalovaného L. druh a výmera trestu boli stanovené zákonným ustanovením podľa § 231 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2020 vzťahujúcim sa na najprísnejšie trestný skutok umožňujúci obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere až na tri roky. Po zhodnotení všetkých skutočností, ktoré majú význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel odvolací súd k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie je primeraný a zákonu zodpovedajúci trest odňatia slobody v trvaní piatich mesiacov. V prípade obžalovaného sú splnené zákonné podmienky na jeho podmienené odsúdenie podľa § 58 ods. 1 písm. a) Tr. zák., preto odvolací súd vymeraný trest odňatia slobody podmienenčne odložil a podľa § 58 ods. 1 Tr. zák., určil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní dvanástich mesiacov.

Odvolací súd rovnako ako okresný súd obžalovanému podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 2 rokov, pretože obžalovaný sa v prejednávanej príhode prejavil ako nedisciplinovaný vodič, ktorý závažným spôsobom porušil predpisy na úseku cestnej dopravy.

Po zhodnotení všetkých skutočností, majú význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel odvolací súd k záveru, že takýto postih páchatel'a je adekvátny, zodpovedá požiadavkám zabezpečenia generálnej i individuálnej prevencie.

Vzhľadom k tomu, že krajský súd obžalovanému ukladal súhrnný trest, preto podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol povinný zrušiť celý výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 4T/33/2021 zo dňa 14.4.2020 právoplatného dňa 14.4.2022 a obžalovanému opätovne uložiť podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona aj trest prepadnutia vecí, a to; 1 ks sprayová farba zn. Maxi Color RAL 500 2 Ultramarin Blau - modrá farba; 1 ks tekutá sivá farba zn. Alkyton Duplicolor a 1 ks tekutá sivá farba zn. Praktik - základná syntetická farba.

Odvolací súd ďalej na základe podaného odvolania preskúmaval výrok o náhrade škody, ktorým okresný súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému P. H., škodu vo výške 400,00 eur. Okresný súd správne zaviazal obžalovaného k uplatnenej náhrade škody v uvedenej sume, pretože výška škody bola v trestnom konaní preukázaná vykonaným dokazovaním, a to odborným vyjadrením a je súčasťou popisu skutku uvedenej vo výroku napadnutého rozsudku a v takom prípade bol okresný súd povinný v zmysle ustanovenia § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaného zaviazat' k jej náhrade. Preto v tomto smere sú námietky obžalovaného právne irelevantné.

S poukazom na zhora rozvedené dôvody senát krajského súdu rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.